

фесоветъ. Търсили ги изъ гората, луталъ се, но напраздно. Най-сетиѣ погледиже на горѣ и какво да види? Всѣка маймуна наложила на главата си по единъ фесъ и се катерѣла съ него заедно. Търговеца смаянъ отъ това нѣщо, почниже да вика, да се кара и да иска фесоветъ, но всичко било на вѣтъра, маймуните не искали и да знаятъ. Ядосанъ, търговецъ дръпнисъ феса отъ главата си и го хвърлилъ на земята, за негово щастие, по земята почнили тозъ-часть да падатъ съ стотини фесове. Тѣзи фесове биле отъ маймуните, които ги хвърлили, защото видѣли, че и търговецъ направилъ това. Тогава търговецъ си събрали пакъ фесоветъ и си продължили пътя.

Други единъ пѫтникъ, като минавалъ прѣзъ една гора, поискалъ да улови нѣкоя маймуна. Той мислилъ доста врѣме какъ да постѫпи, но най-послѣ сполучилъ. Взелъ дълго въже, вързалъ единъ камъкъ на единия му край и го хвърлилъ по клоните на дръвесата. Другия край на въжето държалъ въ ръцѣ. Отъ начало маймуните сѫ разбѣгали по върховетъ на дръвесата; но когато човѣка взелъ да се вързова съ края на въжето, цѣлъ купъ отъ маймуни се спустнили върху другия край на въжето. Една отъ тѣхъ дръпнисла въжето отъ другите и почнила да се вързова. Пѫтника се вързалъ прѣзъ кръста и маймуната направила сѫщото. Тогава пѫтникъ упѫниже силно въжето и маймуната скочила долу. Тогава той я отвързалъ и взелъ съ себе си.

Маймуните не могатъ да живѣшъ дъл-